

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ — ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

THESAURUS ACROASIIUM
of the Institute of Public
International law and International
Relation of Thessaloniki
Vol VII
The law of the Sea
(4th Session : September 1976)

Πρόκειται περί του 7ου τόμου της έκδόσεως «THE-SAURUS ACROASIIUM» (Λατινικός τίτλος από την Έλληνικήν Έκφραση «Θησαυρός ακροάσεων»), του Ίνστιτούτου Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων Θεσ/νίκης, του οποίου Δ/τής τυγχάνει ο κάθηγητής κ. Δ. Κωνσταντόπουλος. Ο τόμος ούτος εκ 590 σελίδων περιλαμβάνει διάφορες διαλέξεις σχετι- κές με το Δίκαιον της Θαλάσσης που εδόθησαν υπό την αιγίδα του Ίνστιτούτου στην Άγγλική και Γαλ- λική γλώσσα από διαφόρους ξένους και Έλληνες ό- μιλητές.

Με την ευκαιρία αυτή σημειώμε ότι το ανωτέρω Ίνστιτούτον, που ιδρύθηκε τό έτος 1966, σκοπόν έχει την έρευνα στο πεδίο του Διεθνούς Δικαίου και πών Διεθνών Σχέσεων, την μελέτην των διεθνών προβλη- μάτων με ιδιαίτερον ενδιαφέρον για την Ελλάδα, ως και την μελέτην του Διπλωματικού Δικαίου και των Διεθνών Οργανισμών. Ένα ιδιαίτερο τμήμα του ασχολείται με τό Δίκαιον της Ευρωπαϊκής Κοινότη- τος. Επί πλέον τό Ίνστιτούτον έχει οργανωθεί κατά τοιούτον τρόπον ώστε να παρέχη πληροφορίες επί διε- θνών νομικών ζητημάτων εις Υπουργεία, δικαστήρια, νομοπαρασκευαστικές επιτροπές του Ύπ. Δ/σύνης και Κοινοβουλευτικές Επιτροπές. Ένα από τά πιο ση- μαντικά χαρακτηριστικά του Ίνστιτούτου είναι ή έτη- σία οργανώσεις Συνεδρίων που αποτελούνται από δια- λέξεις και σεμινάρια επάνω σε σύγχρονα προβλήμα- τα του Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων. Ό- λες οι διαλέξεις των Συνεδρίων δημοσιεύονται απο- κλειστικά στην ανωτέρω έκδοσι.

N. Π.

Νέστορος Κουράκη

Η ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ — ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ
Άθήνα 1978.

Έργον βραβευθέν υπό της Άκαδημίας Άθηνών.

1. Με τόν τίτλο του έργου αντιλαμβάνεται ό άνα- γνώστης, ότι ό συγγραφέας εισέδουσε στον πραγμα- τικό όρίζοντα του θέματος, διότι, συνήθως, θεωρού- με την κατάχρηση δικαιώματος θέμα του Ίδιωτικού Δικαίου. Ο συγγραφέας αφιερώνει 84 σελίδες στη δεύτερη και πολύ δύσκολη πλευρά του θέματος του, δηλ. περίπου τό ήμισυ της άριστα ταξινομημέ-

νης ύλης του βλ. και ήμās στο ΝοΒ 1966/1194 (Πο- λιτ. Δικονομία), Έπιθεώρηση Έργατικού Δικαίου 1965/513, Δημόσιο Δίκαιο), Άρχ. Νομολογίας 1977/ 383 (Διεθνές Δίκαιο = καταχρηστική άσκηση των τουρκικών γυμνασίων στο Αιγαίο).

2. Η έν γένει διαπραγμάτευση του θέματος γίνε- ται με άκρα ευσυνειδησία, πλήρη γνώση αυτού και της διεθνούς βιβλιογραφίας με κριτικές παρατηρή- σεις, έπιτυχείς και σπουδαίες. Συνεπώς όρθή υπήρ- ξεν ή κρίση της Άκαδημίας.

2α. Η κρίση όμως της κριτικής επιτροπής, έπιαι- νητική μόνο της «πλουσίας» διεθνούς βιβλιογραφίας, ά- ποτελεί άδικαιολόγητη ύ π ο τ ί μ η σ η της έλ- ληνικής επιστήμης, που δέν είναι «πτωχή» και δίκαια ό συγγραφέας την επικαλείται σαν έπιαιρη.

3. Έμεις οι παλαιόμαχοι της Νομικής Έπιστήμης της Χώρας υποδεχόμαστε τόν άνατελλαντα σπουδαίον Έπιστήμονα, με προσοχή, υπεργράνεια και πολλές προσδοκίες, περαιτέρω δράσης.

Ο συγγραφέας όρθά άντιμετωπίζει, ιδίως, τό θέμα της ά π ε ρ γ ί α ς, για την όποία κατά τό άρθρο 23 του Συν/τος παρέχει ειδική πρόβλεψη και προστασία. Έπό τό κράτος του προγενέστερου δικαίου τό Σ.τ.Ε. διά των άξιοσημείωτων 575 — 578/66 αποφάσεών του έδέχθη, έμμεσα, ότι τό δικαίωμα της άπεργίας δέν προστατεύεται, συνταγματικά βλ. μελέτη μου, Κοι- νωνιστική μορφή του Άστ. Κώδικος — συνταγματι- κότης των περιορισμών στο δικαίωμα της άπεργίας (Ίανουάριος 1967) σελ. 9 έπ., Δημητρακάκης, Η άπεργία των δημοσίων υπαλλήλων (1963), G. LEI- SER, DER STREIK IM OFFENTLICHEN DIE- NST ITALIENS, (1976), STUTTGART.

Σήμερα προβλέπουν την άπεργία διά τούς έργατο- υπαλλήλους ό νόμος 330/76, διά δε τούς δημοσίους υπαλλήλους ό νόμος 643/77.

Όλόκληρη αυτή ή νομοθετική και συνταγματική «εύφορία» στο δικαίωμα της άπεργίας, έφερε μία ό- ξυτήρα στην άσκηση του δικαιώματος της άπεργίας, που από άπόψεως διαρκείας, σε συνδυασμό με άλλους συναφείς παράγοντες δημιουργούν τόσα ζητή- ματα εις βάρος του συνόλου αλλά και αυτών των μι- σθωτών προβλ. Κουράκη σ. 165, που ή παραπομπή αυ- τή καθιστά τό όραίο του βιβλίο άκρας επιστημονικής επικαιρότητας και έξαιρετικού ενδιαφέροντος. Περί της άπεργίας βλ. και Δ. Κυρίτση (1978), Η άπεργία ως δικαίωμα (1974) και Πρωτοδ. Άθηνών 447/48 Ε.Ε.Δ. 7/206, την όποία, όρθά, επικαλείται ό Κου- ράκης.

Θά μπορούσε όμως ν' αναφερθούν και οι αποφάσεις 1491 — 1492/77 Σ.τ.Ε., οι όποιες, με μειοψηφία όμως 3 ψήφων, έδέχθησαν, ότι οι άπεργούντες δημοσίοι ύ- πάλληλοι έχουν τό δικαίωμα τούτο, όχι όμως και τό δικαίωμα πάνω στο μισθό (άντίθετα έκρινε τό Σ.τ.Ε. σε σχετική πειθαρχική δίωξι δ/του Δημ. Ταμείου) δηλ. τό Σ.τ.Ε. δ ι α ι ρ ε ι, δ ι α σ π α τό δικαίωμα των δημοσίων υπαλλήλων σε δικαίωμα δημο- σίου δικαίου για τη κήρυξη και σαν δικαίωμα ί- διωτικού δικαίου (άστικού δικαίου) από την άποψη

του μισθοῦ, πού είναι νομικά, κάπως περίεργο, γιατί τὸ δικαίωμα δὲν μπορεί νὰ ἀναπτύσσει συνέπειες εὐνοϊκές καὶ ἐπιζήμιες γιὰ τὸ φορέα του, σὲ σημεῖο μάλιστα πού μπορεί νὰ τὸ ἀποχαρακτηρίσει σὰν δικαίωμα, ὅταν ἡ ἀπεργία γίνεται, μάλιστα, συνταγματικά γιὰ οικονομικά ὀφέλη βλ. Σύνταγμα 23 παρ. 2.

Τέλος θὰ μπορούσε νὰ ὑποστηρίξει κανεὶς, ὅτι, ὅπως ἡ μακρὰ ἀδράνεια τοῦ δικαιοῦχου πρὸς ἀσκηση τῶν ἐξουσιῶν πού ἐκπορεύονται ἐκ τοῦ δικαίωματος φθάνει σὲ ἀποδυνάμωση (VERWIRNUG) αὐτοῦ βλ. περὶ αὐτῆς μελέτη μου στὴν Ε.Ε.Ν. 1950/457 ἐπ., τὸ ἴδιο πρέπει νὰ πούμε καὶ ἀντίστροφα: ἡ μακρὰ ἀσκηση τοῦ δικαίωματος τῆς ἀπεργίας τὸ ἀποδυναμώνει καὶ τὸ μετατρέπει ἀπὸ δικαίωμα σὲ παραφθορὰ δικαίωματος. Μὴ ξεχνούμε δὲ ὅτι τὸ ἀρθρο 281 Ἀστ. Κώδικα, ἔχει περιληφθῆ μέσα στὸ Σύνταγμα — ἀρθρο 25 καὶ καθιστᾷ τὴν ἀσκηση τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων, ὅπως τῆς ἀπεργίας, λιγώτερο δλαβερό γιὰ τὸ σύνολο, βλ. ἀρθρο μου στὸ Ἀρχεῖο Ν/γίας 1978 τεῦχος 20 στὸ τέλος βασικὲς κατευθυντήριες γραμμὲς πού εἶναι συνταγματικὴ ἐπιταγή — ἀρθρα 25 παρ. 3, 5 παρ. 1.

II. Κορδογιαννόπουλος

Παρεμ. Τξιφρα: Τὸ ἰδιώνυμον ἔγκλημα τῆς ἀπειθείας (Παραβάσεις ρυθμιστικῶν τῆς νομικῆς διατάξεων — ἀρθρο. 42 Εἰσ. Ν. ΚΠολΔ.).

Πάνου Κορνηλάκη: Ἡ κατακατευθυντικὴ ἐγκώρηση τῶν ἀπειτήσεων.

Θεοδ. Παναγοπούλου: Περὶ τῆς αἰτιολογίας τῶν ιδιοκτητικῶν πράξεων.

Α. Ζιμπούλακη: Γενικὸ Ποινικὸ δίκαιο (στὴ δημοτικῇ).

Χρήστου Ν. Τούση: Κώδιξ Φορολογικῆς Δικονομίας (Κείμενον νόμου — Νομολογία).

Δημοσφ. Ν. Σκορδάκη: Κώδιοποίησης ὑπαλληλικοῦ Δικαίου (διαρκῆς ἐνημέρωσις).

Γεωργίου Π. Σπυροπούλου: Πολυεθνικὲς καὶ διεθνεῖς ἐργασιακὲς σχέσεις στὸν Εὐρωπαϊκὸ χῶρο.

Ἀθαν. Γ. Ραῖκου: Δικονομικὸν Ἐκλογικῶν Δικαιων.

Κων. Γραμμένου: Ποινικὸς Κώδιξ καὶ Εἰδικὸι Ποινικὸι Νόμοι.

Κώστα Γιαν. Χορομίδη: Κοινὸ Ταμείον Δικηγόρων (Ἀνάτυπον).

Ἰδίου: Ἡ ἰθαγένεια τῶν Ἑλληνοπαίδων πολιτικῶν προσφύγων (Ἀνάτυπον).

Σπυρ. Α. Μεταλληνοῦ: Ἡ ἀναγνώρισις ἀλλοδαπῶν ἀποφάσεων ἐκουσίας δικαιοδοσίας (Ἀνάτυπον).

Νέας Φιλικῆς Ἐταιρείας: (2ον) Γλώσσα καὶ Παιδεία.

Μιχ. Π. Σταθοπούλου: Διαπλαστικὴ ἀπόφασις καὶ πρόκλησις αὐτῆς δι' ἐνστάσεως, ΝοΒ 1978, σ. 1 ἐπ.

Ἰω. Ἀνδροπούλη: Ἐπιδόσεις προγράμματος πλειστηριασμοῦ καὶ ἀρθρο. 54 ΚΕΔΕ, ΝοΒ 1978, σ. 122.

Χρηστ. Δ. Νικολαΐδη: Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν κανόνων συμπεριφορᾶς ἐπὶ τῶν ὁδῶν κατὰ τὸν νέον Κ.Ο.Κ. (ν. 614/77) Ἀρχ. Ν. 1978 σ. 81.

Π. Κορδογιαννοπούλου: Ἀφιέρωμα στοργῆς στοὺς νέους, Ἀρχ. Ν. 1978 σ. 159.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ»

Μηνιαία ἔκδοσις

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

κατ' ἀρθρον 6 ἀν. ν. 1092/1938

Ἐκδότης:

Ἐνωσις Ἑλλήνων Δικαστῶν καὶ Εἰσαγγελέων
Μέγαρον Πρωτοδικείου — Σταδίου 61
Ἀθῆναι, Τ.Τ. 111, τηλ. 32.41.374

Διευθυντῆς Συντάξεως:

ΑΝΑΣΤ. Ε. ΕΤΘΤΜΙΟΥ

Κατοικία: Α. Ἀλεξάνδρας 217, Ἀθῆναι

Ἐπεύθυνος:

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΡΟΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

Κατοικία: Δρίνου 1, Ἀθῆναι

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

ΝΙΚΟΛ. ΤΣΑΓΛΑΝΗΣ

Κατοικία: Ζωοδ. Πηγῆς 6, Ἀθῆναι

Τόπος ἐκδόσεως — ΑΘΗΝΑΙ

Μῆν, καὶ ἔτος τυπώσεως ὁ ἐν ἀρχῇ

Ἐτήσια συνδρομαί:

Φυσικῶν προσώπων δρχ. 500

Νομικῶν » » 600